

...REBU, PROSINAC. 1918

K1 1473/50

610082450

COBISS

...ANSKI

MASKA

№ 299

Библиотека
БРАНИМИРА ЂОСИЋА
Њижевника

DRUŠTVO HRV. KNJIŽEVNIKA

1. DINKO ŠIMUNOVIĆ: **Mrkodol**
2. DRAG. M. DOMJANIĆ: **Pjesme (II. izdanje)**
3. NEHAJEV: **Bijeg (II. izdanje)**
4. JURO TURIĆ: **Igra životom**
5. J. KOZARAC: **Male pripovijesti sv. I. (II. izdanje)**
6. VLADIMIR LUNAČEK: **Četiri aktovke**
7. ANTE KOVAČIĆ: **Sabrane pripovijesti**
8. BRANIMIR LIVADIĆ: **Novele**
9. VLADIMIR NAZOR: **Pjesme (raspačano)**
10. IVO VOJNOVIĆ: **Novele (II. izdanje)**
11. FRAN HRČIĆ: **Velika žrtva**
12. IVAN KOZARAC: **Gjuka Begović**
13. MARIN BEGO: **S mora. Novele**
14. MILO MISTRA: **Dvije komedije**
15. VJENCESLAV NOVAK: **Teški životi**
16. JOSIP KOZARAC: **Male pripovijesti sv. II.**
17. NIKO ANDRIJAŠEVIĆ: **Pripovijesti**
18. MILAN BEGOVIĆ: **Vrelo**
19. S. S. KRANJČEVIĆ: **Pjesnička proza**
20. MILAN ŠENOA: **Kvarnerske pripovijesti**
21. MILKA POGAČIĆ: **Pjesme**
22. VLADIMIR LUNAČEK: **Ilirci**
23. JOZA IVAKIĆ: **Selo i Varoš**
24. A. G. MATOŠ: **Pečalba (Kaprisi i feljtoni)**
25. FRAN GALOVIĆ: **Začarano ogledalo**
26. SRGJAN TUCIĆ: **Golgota**
27. BRANIMIR LIVADIĆ: **Legenda o Amisu i Amilu**
28. ANTE BENEŠIĆ: **Anakreontika**

CIRILO-METODSKA knjižara u Zagrebu.

10 = 86 8873

SAVREMENI HRVATSKI PISCI

REDOVITA IZDANJA DRUŠTVA
HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA ♣
KNJIGA PEDESETA ♣ MILOŠ
CRNJANSKI: MASKA ♣ NAKLADA
DRUŠTVA HRVATSKIH KNJIŽE-
VNIKA ♣ TISAK ZEMALJSKE
TISKARE U ZAGREBU ♣ KNJI-
ŽARSKA CIJENA PET KRUNA. ♣

UREDNIK
JULIJE BENEŠIĆ

PROSINAC 1918.

ZAGREB.

82450

MILOŠ CRNJANSKI

MASKA

POETIČNA KOMEDIJA

ZAGREB 1918

IZDAVAČKA KNJAZIČARA
BIOLOGIČKI INSTITUT ZAGREB

№ 1473/50

УНИВ. БИБЛИОТЕКА

И. Бр. 82450

MILOŠ CRNJANSKI

MASKA

POETIČNA KOMEDIJA

ZAGREB 1918

IZDAVAČKA KNJIŽARA
GJORGJE ČELAP, ZAGREB

KOMEDIJANTI:

GENERALICA, aristokratkinja iz Rima, i

GLUMICA nose isto odelo, sasvim su slične. Jedna je sasvim mlada, druga vene. Osim fiziognomije sve je jednako, čak i kosa.

ČEZARE, nećak generaličin, mažen »Bébé«, mornarski časnik.

BRANKO RADIČEVIĆ, medicinar.

RAJAČIĆ, patrijarh Srba.

BARON BACH, ministar.

BARON SCHALLER, iz Dubrovnika.

NAKO, bogataš sentmikluški.

DANIČIĆ, filolog.

STANKOVIĆ, muzičar.

STRATIMIROVIĆ, zapovednik 1848.—49.

PELAGIJA VOINOVIĆ, majka Čezarova po materi.

JEDAN GENERAL.

JEDNA BARONESA.

GOSPODA, OFICIRI, DAME, NEKE MASKE,
SLUGE.

PISMO DRAMATURGU I RAVNATELJU

Salon generaličin uveče, oko 6 sati u Beču, pred pepeljavu sredu 1851.

Prema gledaocu grdni prozori. Nazire se Wieden u snegu. Belvedere. Karlskirche. Palais Schwarzenberg.

Levo, sasvim napred, vrata u biblioteku.

Desno stakleni »entrée«, kroz koji se vidi sala »za igru«, puna parova.

Salon u stilu »Louis quinze«, ali ima puno stvari po fantastičnoj volji generaličinoj.

Levo grdno ogledalo, jedan »otoman« tako pun svile i jastuka, kao da je iz »hiljadu i jedne noći« pao u taj salon, tako mavrijski plav, kao da je ukraden iz Alhambre. Na njemu se može dvoje sakriti, toliko je za njim cveća, da se niko ne vidi.

U sredi grdan Graff-ov klavir.

Desno uzvišenje, »kut« jedan, pun šampanjca i nardžila i stočića za kartanje.

Salon je pun velikih dalmatinskih čupa sa modrim jorgovanom.

Na zidovima duboko-zelene tapete, pod zastrt crnim somotom, na kojem su izvezene žute, zlatne ruže.

U ćošku levo jedan kostur, obučen u belo svilen odelo pierrot-a sa crvenim kiticama.

Salon nije velik.

Društvo je puno smeha, frivolnosti i trulosti posle revolucije. »Tout Vienne.« Svi govore fraze, svi se žure, da spletkare, da pitaju, da govore, da blistaju. Svi su malo pijani, neki skidaju masku, pa je opet meću.

Dame su vitke, polugole, strasne, vole samo sebe. Muški su oduševljeni, lakoga karaktera, nervozni. Generali i oficiri nisu naduti i smešni kao na slikama iz onoga doba, nego tužni i umorni.

N a k o je u magnatskoj »madžarskoj« odori. B r a n k o sav u crnom, ali nema prekoviše dugu kosu i lepši je no u Karlovcima. R a j a č i ć je, ili hoće da se pokaže, »čovек od sveta«.

G e n e r a l i c a nije histerična, ona je živa; nije jedan eksperiment. Lepa je čudno, rumene (ne ridje) kose.

Krinolin nije bio čudovište, no mio i svež osobito pod dojčkama, koje su im uvek pola gole — i oko pasa. Ruke su gole. Mnogo teškog nakita, lepeza, cveća. Frizure su na »grozdove«, ramena, pleća gola. Upotrebljavaju rado čupice parfena i veselo nose svoja na dan triput okupana psetanca u ruci.

Grdni kandelabri.

Društvo je nemirno, dolazi, odlazi, niko ne zna otkud, kuda. Samo je sluga učtiv, nem. Ne klanja se nikom.

Gospoda sa titulama nose zelene frakove, brada znači već demokraciju.

Gospoda šmrkaju, osobito stariji.

Dame sa čistim profilom nose se »à la grecque« i sasvim »directoir«. Ne stide se da piju, a ni onoga, što kažu, još manje onog, što prećute.